

Sygn. akt III KZ 47/14

## POSTANOWIENIE

Dnia 25 września 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Ryński

w sprawie E. K.

o wznowienie postępowania

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 25 września 2014 r.

zażalenia E. K. na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącej II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 24 czerwca 2014 r., sygn. akt II AKo [...], o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Okręgowego w B. z dnia 20 kwietnia 2011 r. w sprawie o sygn. akt VIII Kz [...], utrzymującym w mocy zarządzenie Przewodniczącego XV Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w B. z dnia 18 marca 2011 r. w sprawie o sygn. akt XV K [...]

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k. i w zw. z art. 545 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy

### UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Zastępcy Przewodniczącej II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] odmówił przyjęcia osobistego wniosku E. K. o wznowienie postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Okręgowego w B. z dnia 20 kwietnia 2011 r. w sprawie o sygn. akt VIII Kz [...], utrzymującym w mocy zarządzenie Przewodniczącego XV Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w B. z dnia 18 marca 2011 r. w sprawie o sygn. akt XV K [...] w przedmiocie uznania prywatnego aktu oskarżenia wniesionego przez E. K. za bezskuteczny

z uwagi na braki formalne w postaci zaniechania wskazania osoby oskarżonej prywatnym aktem oskarżenia i uiszczenia zryczałtowanej równowartości wydatków postępowania, ponieważ w sprawie tej wnioski o wznowienie postępowania jest niedopuszczalny z mocy ustawy.

Na powyższe zarządzenie E. K. złożył zażalenie w którym podniósł, że zaskarżone zarządzenie nie bierze pod uwagę treści opinii prawnej Departamentu Prawa Karnego Ministerstwa Sprawiedliwości, która odnosi się m. innymi do stosowania przez organy procesowe art. 488 § 2 k.p.k., w sytuacji gdy pokrzywdzony ma trudności z ustaleniem sprawców, szczególnie gdy chodzi o przestępczość, której obszarem jest cyberprzestrzeń. Jednocześnie przedstawił swoje zastrzeżenia co do prawidłowości czynności procesowych podejmowanych w sprawach, w których występował on jako oskarżyciel prywatny. W konkluzji skarżący wniósł o uwzględnienie argumentacji zażalenia, nie formułując żadnego wniosku odwoławczego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie. Prawidłowość czynności procesowych dokonanych w tej sprawie przez Sąd Apelacyjny w [...] nie budzi wątpliwości. Trafnie w zaskarżonym zarządzeniu uznano, że przepis art. 540 § 1 k.p.k. pozwala stronie na złożenie wniosku o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym orzeczeniem rozstrzygającym o odpowiedzialności karnej osoby oskarżonej, które korzysta z powagi rzeczy osądzonej. Natomiast postanowienie Sądu Okręgowego utrzymujące w mocy zarządzenie o uznaniu prywatnego aktu oskarżenia za bezskuteczny nie należy do kategorii takich orzeczeń, co przyznał nawet sam skarżący, gdyż jego przedmiotem nie jest kwestia odpowiedzialności karnej, lecz badanie warunków formalnych prywatnego aktu oskarżenia, celem usunięcia ewentualnych braków pisma w tym zakresie. Prowadzi to do akceptacji stanowiska wyrażonego w zaskarżonym zarządzeniu, że przedmiotowe postanowienie nie może być objęte wnioskiem o wznowienie postępowania. Zasadności tej konkluzji nie przekreśla treść powołanej przez skarżącego opinii prawnej Departamentu Prawa Karnego Ministerstwa Sprawiedliwości, ponieważ nie odnosi się ona do zagadnień związanych z postępowaniem wznowieniowym. Należy zaznaczyć, że fakt uznania prywatnego

aktu oskarżenia za bezskuteczny nie uniemożliwia E. K. ponownego skierowania do sądu prywatnego oskarżenia o ten sam czyn, o ile nie dojdzie do przedawnienia jego karalności zaś oskarżyciel prywatny spełni wymogi formalne tego rodzaju skargi określone w art. 487 k.p.k. Należy podkreślić, że przepis ten, zawierający m. in. wymóg oznaczenia osoby oskarżonego, nie nakłada na autora skargi wskazania oskarżonego z imienia i nazwiska, jednak nie zwalnia oskarżyciela prywatnego od takiego sprecyzowania tożsamości oskarżonego, aby sąd orzekający w sprawie mógł go skonkretyzować, chociażby przez dokonanie dodatkowych czynności wyjaśniających w trybie art. 488 § 2 k.p.k. Na marginesie trzeba zauważyć, że takie czynności były w tej sprawie podejmowane przez Sąd Rejonowy w B..

Dlatego też zaskarżone zarządzenie należało utrzymać w mocy.

aw